ומשום דדייקא וכי לא דייקא אמריכן מלא מזם ומזם ועים אחכם בחשוי פית כוי זם ודאי ליק שים חשובת כשביא סכיל דלאו בששוע אמכו כל דמקדש כייא מם שצה בשיי הכייל ילי השחלה חמחי הולד מבי ממזר למה לא אמריכן כל דמקדש עלים במילואו ויסיי ממור ד"ם אלא אם האמם שמם ומימ סרי הוא אשוכם מגים שמומר שמכיכן שחדנת ולהכי כי ליד וגא הגעל ששיר הולד ממוך דישיואולם עים ביתיקום דבר בום סשקיעו כדי שלא לסלריכם עדים במורים משיע ומסיך עלא בורחי חם סוח חי וששקר סועל לח משקיעוי מקדוי בדי שיחי החימר לבשוף דקנס ולעיד באמס מסיע מיאנו הסו' סכיל בעעיזם ולכשיי וכשביא זיל עייב לידסוק עליו ולעזיד בסכם עלח שהשית מקשם מן ממזכ דים וסוא מציא לי.כשיי וגמי לישכא מקדוי וכי בשביל דל"ד חזכו הקידוי למקומם ובחשוישבות יעקב חיב כיי קטיין משיי צממזר דיום ויהם מוכר בממזרי חיך חפשר כם מכיון שהפירום הצ"ד ע"כ שהפקיפי ממוכ דיים כסי שבה סבעל וחזיכן דלייד איכא למיקבקה בממוכ דכבבן אבל סיי שיע הקשה איך לפשר לבעים משקעינהו וכוי איכ הולד משני אחלי הום שמיל פין לא אשקעינסו דאלמט לא אשקיעו אלא כייש פעד כי ההוא דעיא וכן אימא במהרייק סיי לי בשם הכשביא וכן משמע חשיי הכשביא אלף קסיב אלא שבי שלאו בכל עכין אקילו משום ענון לומר דבעילי חדע דחא טבע במים אימא דאקילו כצכן משום שניון וכל דמקדש וכוי ואשקעיכהו כצכן לקדוש שכיי לאסמכתי ועדיין לעיד במסלוקם סראשונים הלוי יוברשיי זיל מסי שבת קמים אללי במסשרי חזם לא היי בחעלם מעיני כל מכאשונים זיל אלא שמחיקים שליים דף קלייג עים בהגיים כ' כמו זם לפקון סכמים כנכחם מדעם עלמו ובלים קף בי סעלם בעוב עעם תדלית בחלמודן שימ יאיכו אלא אסמכחיועי כמי סשד סום דאיכו קם שבל קם סום לחשם וכבר אף שפייו זיל מביחו בכחובי דיב ובגישין ממקנום חזיל שים דים מחוך ובחשוי חגאון כיב כרוי כאיםי בקיי ליג כולם לסכריע דנאמן דים מססשרי שבילקוע שי שוסטים לא יקום עיא באיש לכל שון איזם עיקר ועכ"ז דממם דף שיח שמית איני עדות דית מעעם אכן ססדא אלא קף לייג מוסי דיים עים ציבמה מהו ככחה מדעהם למפוייםו אמח אלא דמיצעי להו כיסן ליכתוב בשם יים דכעית בני שוב כחים שפשע לית ייז כמי כתבו מיי

נעל שחמל גלשמי חיים וסוקשה למלחשונייומיים מסחומיום צני דנחמן ומחלליילם. דהח בב"ב די מיבעי אי אמריכן מנו במקריסוקה עב"ם כשמידמנו לא גכע מחוקי והם לדסוק דחין מחזקום שוום אבל כככאם סכמי זיל מחיי הקוחיי מציקדא דחין כאן מגו שקולייוסם מבעלינן סתבו מכסי אים נבעל כמי הסוקידלינה מעיזם מכם אים ועיכ אימא שגינשה קלא אים ליי וקי דאים אשה שאמנה גכשפנינמי נימא אם אימי כוי מסכיז עמו סב"י אגל הכלע"ר שמעולם לא כיון הרמיבעימו לדיכו אלא דבנמי איחי זם דלא כסמיתוי כסים ומכים סכיי שבי מדסחק ולא ערעל דמקנישת ומותנת אומר לא ברשמיך ומו לדברון גם אם קיבלם קדון מאקר אינם מקודשת וכויכדכי למכווייםו אומנים אמת סוא מדקיפלם במן מצים וסוא מצני שיודע שנים סיי ומום מכמיםה כמי נימום "דמשמים" לאם להשמיכה אלם שגיכשה בגם וכיום או גכשם צגע שקול ומים איכם יודעת ואיכ מימי אף סיכי דאיסו אמנם גכשתני למיז אם המחילה וכוי עדיין ים לחום וכוי ועי סימן קנייב שם כשל סדבלים לדינה: עיבים כי וחם היא התחילי ובחימ מקוםק צוה מיהו יילגע סקול לגכש ולפי מיז אפיי המפילה עים וסלמי כתב הלי כדמיםא פיי קנייב בהצור בשמו מסאידכא לכן לא שאמיכש אלא: בפלשכף שאמשלא עייי שלא שכעל ויש לו שניהן מהלמים זיל כשקו ואים זייל דליי זייל כמי כבר משם שומלש שלעל ויש לו נאמנם כדאיי שיי קביד קברי זי מבים בי דמד דינא ומד שעמא מוי ומומלם וקייע עוב מעובדה ללים שבחוי ביעין פישיעיב דים הלכחה שיש ולשיד כן ככון למונכם ויכסם לעיד שריכי שיש אומבלם מעוכים שאומכם אמם לף בזערייו יסנה בהנסום כמיחויל חיתם ויים עוד בזה הזמן דנסיםי חולםה חיים ללח סביי על כייי דמשמע שאם עלעל אינה כאמנת והא ודאי ליחא דמוקש ובוי ואיב אין שום כאיי לפצלת כאימובית כסים דלם מסלקים: עי סימ מם דממם לינכם מעיקל כלכי מניי זיל וכמין ציי למוי עם שכן פיי כמי סלין בכמי דמתכיי דהחשם שהלכם שים ובעלם קחי דמשמע חשיי בעלה שעיי חוקם מוקם כאונכת ואשילו שלא בשכיו ומים כשכשאת יואחים באו שדים משכי נכומם אכי איל איין דאולו צממם זו ודווקא אם יש מדים איכ משאיכ כנד געלמא דלא עדוי כמי משום שיגון סוא - דנאמנת ומקשו וליסמני במגו ואולם שכשלת צסיתר שוב אף לגבי עדף כאמכת ומקשו משום דמתביי אר דציים עלי